

Uwaga kierowcy. Radarowy pomiar prędkości w praktyce

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: czwartek, 05, maj 2011 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odśłony: 2285

Uchwalona w dniu 29 października 2010 roku tzw. „ustawa fotoradarowa” (precyzyjnie mówiąc – ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw) pociąga za sobą konieczność wydania odpowiednich aktów wykonawczych. Projekty rozporządzeń Ministra Infrastruktury trafiły właśnie do Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej oraz Środowiska.

Pierwsze z rozporządzeń – zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach – umocowuje pod względem prawnym znak informacyjny – automatyczna kontrola prędkości (D-51). Swym kształtem odpowiada stosowanemu obecnie zwyczajowo niebieskiemu znakowi z symbolem fotoradaru i odpowiednim tekstem. Zgodnie z wprowadzanymi przepisami znak ma być umieszczany przed stacjonarnym urządzeniem rejestrującym w odległości:

- od 100 m do 200 m na drogach o dopuszczalnej prędkości do 60 km/h;
- od 200 m do 500 m na drogach o dopuszczalnej prędkości powyżej 60 km/h, za wyjątkiem dróg ekspresowych i autostrad;
- od 500 m do 700 m na drogach ekspresowych i autostradach.

Zmiana rozporządzenia dotyczy również określenia sposobów umieszczenia urządzeń rejestrujących. Obudowa urządzenia rejestrującego ma być umieszczana w przekroju poprzecznym drogi, w odległości – nie mniej niż 1,5 m od krawędzi jezdni, opaski, krawędzi utwardzonego pobocza albo zewnętrznej krawędzi pasa awaryjnego. Jeśli obudowa umieszczana jest w pasie dzielącym jezdnie odległość ta jest zmniejszona do 1,0 m.

W przypadku umieszczenia urządzenia rejestrującego na poboczu lub chodniku, po którym odbywa się ruch pieszych, wysokość umieszczenia obudowy urządzenia rejestrującego od podłoża nie powinna być mniejsza niż 2,5 m.

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków lokalizacji, sposobu oznakowania i dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące określa z kolei:

1. warunki lokalizacji stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia w pasie drogowym dróg publicznych, z uwzględnieniem zasady, że instalowana i używana jest obudowa wraz z urządzeniem rejestrującym. Przy ustalaniu lokalizacji konieczne będzie przeprowadzenie za okres ostatnich 3 lat analizy stanu bezpieczeństwa w ruchu drogowym, na odcinku obejmującym po 500 m drogi w obu kierunkach lub do najbliższych skrzyżowań, jeśli znajdują się one w odległości mniejszej niż 500 m od projektowanej lokalizacji urządzenia rejestrującego. Przyjęto ponadto, iż stacjonarne urządzenia rejestrujące mogą być instalowane w obszarze zabudowanym w odległości mniejszej niż 1000 m od innego stacjonarnego urządzenia rejestrującego, a poza obszarem zabudowanym – w odległości nie mniejszej niż 5000 m;
2. sposób oznakowania stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia, z uwzględnieniem oddziaływania prewencyjnego poprzez zapewnienie odpowiedniej widoczności;
3. sposób dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące, z uwzględnieniem progów prędkości dostosowanych do obowiązującego na drodze ograniczenia prędkości, oraz przetwarzania przez te urządzenia zarejestrowanych danych, a także biorąc pod uwagę możliwość błędu kierowcy do 10 km/h włącznie w utrzymaniu dopuszczalnej prędkości;

Uwaga kierowcy. Radarowy pomiar prędkości w praktyce

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: czwartek, 05, maj 2011 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 2285

4. szczegółowe warunki wykonywania przez strażników gminnych (miejskich) czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego, w tym obowiązku oznakowania miejsc prowadzenia kontroli.